

**ЕГО ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВУ
ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕННЕЙШЕМУ АГАФАНГЕЛУ
МИТРОПОЛИТУ ОДЕССКОМУ И ИЗМАЙЛЬСКОМУ**

Ваше Высокопреосвященство!

Ввиду далеко неоднозначной ситуации, сложившейся в связи с поднятой в СМИ шумихой и слухами о работе Комиссии по изучению изменений и дополнений к Уставу УПЦ (редакции 2007 г.), как председатель Юридического отдела УПЦ, считаю своим долгом обратиться к Вашему Высокопреосвященству с настоящим открытым письмом. Поводом к его написанию послужило крайнее недоумение, которое вызвало у меня, заслуженного юриста Украины, публикация в открытых церковных информационных источниках (а именно на сайте Одесской епархии УПЦ) сугубо конфиденциальной служебной переписки Предстоятеля нашей Церкви Блаженнейшего Митрополита Киевского и всея Украины Владимира. В связи с вышесказанным я, как глава Синодального юридического отдела УПЦ, прошу Ваше Высокопреосвященство разъяснить мое недоумение.

1. Безусловно, Вы как епархиальный архиерей Одесской епархии УПЦ вправе публиковать на подотчетном Вам епархиальном сайте Ваш ответ на письмо Его Блаженства. Однако пресс-службой Одесской епархии было опубликовано письмо, относящееся к служебной церковной переписке Его Блаженства. Причем сделано это было без Его на то благословения, и к тому же неполностью (без приложений). Данная публикация повлекла за собой негативные суждения о Церкви в СМИ и беспокойство в народе. Как эти действия согласуются с сыновним послушанием своему Предстоятелю и со стремлением сохранить церковный мир в Украине, декларируемый Вами?

2. Вызывает также недоумение чрезвычайно некорректный тон письма, подписанного Вашим именем. Может ли быть, что Вы,

человек высокой культуры и опытный архиерей УПЦ, зная меня и общаясь со мной лично на протяжении почти 20 лет, в своем письме говорите обо мне, заслуженном юристе Украины, председателе Юридического отдела УПЦ, в уничижительной форме, называя только по фамилии и ни разу не упомянув моего имени или хотя бы инициалов? Еще большее недоумение, если не сказать возмущение, вызвало у меня то, что мой должностной рапорт на имя Блаженнейшего Митрополита Владимира в опубликованном на сайте Одесской епархии письме назван «доносом». Уверяю Вас, Ваше Высокопреосвященство, что никаких «доносов» я никогда не писал, и вообще этот «термин» заимствован из тоталитарного прошлого, он выглядел бы уместнее в письме «советского бюрократа», а не архиерея Церкви Христовой. Такой неуважительный тон абсолютно неприемлем в официальной переписке, тем более в церковной, да и по отношению ко мне, как к человеку и как главе Синодального юридического отдела УПЦ, епископом которой Вы являетесь.

В заключение хочу заметить, что я работаю в сфере практической юриспруденции 39 лет, из них 20 лет — в каноническом праве. Это обстоятельство дает мне основания авторитетно заявить, что действующая ныне Комиссия по изучению изменений и дополнений к Уставу УПЦ (редакции 2007 г.) в нынешнем ее составе является нелегитимной, точно так же как нелегитимным является заседание Священного Синода УПЦ (состоявшееся вопреки благословию Предстоятеля нашей Церкви), утвердившее ее состав.

Изучив мнения Преосвященных УПЦ касательно вопроса деятельности Комиссии по изучению изменений и дополнений к Уставу УПЦ, высказанные в письменной форме, я констатирую, что практически все Преосвященные весьма категорически высказались о возможности дальнейшей деятельности означенной Комиссии. Большинство Преосвященных (33 архиерея), письма-обращения которых поступили к 12.06.2012 г., считают целесообразным в настоящее время приостановить деятельность Комиссии ради сохранения Церковного мира и доброго имени Церкви.

Не нарушая конфиденциальности внутрицерковной переписки, приведу некоторые из высказываний Преосвященных, членов Собора епископов УПЦ, которые объективно и абсолютно согласуются с позицией, озвученной мною выше.

«...Запропоновані поправки до Статуту УПЦ ще більше ущемлять і обмежать права віруючих УПЦ, особливо на західній Україні. ... вважаю роботу Комісії по вивченню змін і доповнень до Статуту про управління УПЦ такою, яка не зовсім відповідає поставленим перед нею завданням».

«Комісія яка була створена в 2011 році повинна була тільки вивчати зауваження до положень «Статуту про управління УПЦ», а митрополит Донецький і Маріупольський Іларіон вирішив одноосібно змінити не тільки діючий «Статут про управління УПЦ», а пішов ще далі, бажаючи змінити канонічний статус УПЦ. ... Якщо і надалі рішення даної комісії які приймає митрополит Іларіон будуть виходити за рамки «Статуту про управління УПЦ», вносячи смуту і розкол в Українську Православну Церкву, я особисто не бачу ніякої потреби в цій комісії».

«считаю необходимым освободить митрополита Илариона от этого послушания, а также приостановит деятельность этой Комиссии ради мира церковного».

« ... выражаю обеспокоенность по поводу данного вопроса. ... предлагаю в ближайшее заседание Священного Синода внести вопрос о целесообразности деятельности данной Комиссии»

«... змушений з сумом засвідчити, що діяльність Комісії є деструктивною та шкідливою для Церкви.»

«Считаю, что намерение кардинально изменить основные пункты и положения нашего Устава могут привести к конфронтации и непониманию, а самое главное ставится под угрозу мир в нашей Церкви. ... считаю целесообразным деятельность комиссии полностью упразднить, как не оправдавшую себя»

«... прошу Ваше Блаженство розглянути питання про припинення діяльності Комісії...»

«Последствия недальновидной деятельности комиссии несут в себе катастрофу! В данной ситуации считаю работу комиссии нецелесообразной, прошу Ваше Блаженство приостановить ее действие, как наносящей вред каноническому православию, до ее полного упразднения».

В дополнение к сему открытому письму публикую и свой рапорт на имя Его Блаженства, на который Вы ссылаетесь в опубликованном Вами письме.

адв. В.Ф. Волюнец

Заслуженный юрист Украины

Председатель Синодального юридического отдела УПЦ

**Його Блаженству,
Блаженнішому Митрополиту Київському
і всієї України ВОЛОДИМИРУ,
Предстоятелю Української Православної Церкви**

Голови юридичного відділу
Української Православної Церкви,
Заслуженого юриста України,
адвоката Київської міської колегії адвокатів
Валентина Феодосійовича Волинця

*Українська
Православна
Церква*

Митрополит

ВМ.

Ваше Блаженство! Блаженніший Владика!

27.05.12

Має за честь засвідчити Вашому Блаженству свою синівську любов та щиру повагу недостойний уваги Вашого Блаженства р. б. Валентин Волинець, який милістю Божою та за благословенням Вашого Блаженства ось уже майже упродовж 20 років несе послух по здійсненню юридичного захисту Української Православної Церкви та її релігійних організацій.

Як воцерковленому мирянину мені достеменно відомо, що апріорі я не маю права оцінювати поведінку осіб у священному сані.

Проте, обставини виключної церковної ваги спонукали мене, як Голову юридичного відділу УПЦ, звернутись до Вашого Блаженства з даним листом та поділитися інформацією, яка мені стала відома наприкінці минулого тижня.

Завчасно прошу вибачення у Вашого Блаженства за оцінку поведінки Преосвященного Іларіона, митрополита Донецького і Маріупольського, але заради миру і злагоди я більше не маю права стояти осторонь тих деструктивних дій, які останнім часом мають місце у нашій Церкві.

Отже, 18 травня 2012 року, у п'ятницю, близько 13-ї години дня, в офіс Юридичного відділу УПЦ (вул. Лаврська, 15, корп. 70А, каб. №8) зателефонував владика Іларіон.

Переконавшись, що на той момент я не був зайнятий невідкладними юридичними справами, владика Іларіон попросив мене вислухати Його, як Голову Комісії по підготовці змін та доповнень до Статуту про управління Української Православної Церкви.

В ході розмови, Його Високопреосвященство, почав висловлювати свої власні судження, здебільшого негативні, щодо окремих положень нині

діючого Статуту про управління УПЦ та озвучувати своє власне бачення змісту та форми Статуту у його новій редакції.

Оскільки акценти розмови з боку владики Іларіона були розставлені так, що не відповідали задекларованій ним же меті, з якою останній неодноразово виступав у ЗМІ, а саме: щодо покращення положень діючого Статуту, то цілком природно, що конструктивної розмови між Ним та мною не вийшло.

Зокрема, особливе несприйняття, а, якщо речі називати своїми іменами, то навіть роздратування у Його Високопреосвященства викликають положення п.п. 7,8, Розділу II документу про виключне право Собору Української Православної Церкви, якому належить Вища церковна влада, ухвалювати Статут про управління Української Православної Церкви, а також про право Собору утворювати Київську Митрополію Української Православної Церкви та ухвалювати Статут Київської Митрополії Української Православної Церкви.

В процесі, так би мовити діалогу, який скоріше був схожий на монолог владики Іларіона, останній заявив про те, що, на Його глибоке переконання, такий документ, як Статут про управління Української Православної Церкви, нашій Церкві взагалі непотрібний, оскільки Преосвященні архієреї УПЦ є членами Архієрейського Собору Руської Православної Церкви, всі Вони голосували за Статут РПЦ, а якщо так, то і УПЦ, повинна здійснювати Свою спасительну місію керуючись виключно положеннями та канонічними приписами Статуту РПЦ.

Особливе занепокоєння у мене викликав той факт, коли під час спілкування владики Іларіон (напевно запам'ятовував про статус свого співрозмовника - мирянина), неодноразово вдавався до різкої та нищівної критики усієї передуючої 20-ти літньої та багатогранної діяльності, як священноначалля УПЦ, так і її Предстоятеля.

При цьому Він звинувачував останніх в ухваленні так би мовити «підкилимних» та «келійних» рішень, які, на Його думку, призвели до негативних тенденцій в УПЦ.

Зокрема, зі слів Його Високопреосвященства це стосується утворення Київської Митрополії УПЦ та ухвалення її Статуту.

Хоча всім Преосвященним УПЦ, у т. ч. й владиці Іларіону, має бути достеменно відомо, що означені вище рішення ухвалювались Архієрейським Собором УПЦ публічно, гласно та прозоро, після

обговорення проекту Статуту 22.12.1998 року, учасником якого був й владика Іларіон.

Особливо неприємні емоції як людина та мирянин я відчував, коли Його Високопреосвященство перейшов на персоналії - звинувативши найближчих помічників Предстоятеля УПЦ, які у різні роки співпрацювали з Ним, в тотальній безграмотності та некомпетентності, зокрема вказавши персонально на таких осіб, як колишній керівник видавничого відділу архімандрит Лаврентій (нині єпископ УПЦ КП), колишній керуючий справами УПЦ владика Іонафан, нині керуючий Тульчинською єпархією УПЦ, колишній зав. канцелярію Київської Митрополії УПЦ єпископ Діонісій, нині керуючий Шепетівською єпархією УПЦ, референт ВЗЦЗ УПЦ мирянин Віктор Омелянович Гирявець.

Також не відзначалися особливим позитивізмом та конструктивністю з боку владика Іларіона і багато інших питань, яких в ході так би мовити «нашої дискусії», прямо чи опосередковано торкалися Його Високопреосвященство.

Взагалі у мене склалося таке враження, що Преосвященний Іларіон намагався заручитися моєю, як Голови Юридичного відділу УПЦ підтримкою, а якщо точніше, то схилити мене на Свій бік, на що я відповів категоричною відмовою і заявив, що ні за яких обставин не підтримаю деструктивних дій, які звужують нині визначений та визнаний канонічний статус УПЦ, і як юрист Церкви, зроблю все можливе, щоб не допустити її руйнування.

Очевидно, що своїми деструктивними діями, як Голова Комісії по підготовці змін та доповнень до Статуту про управління Української Православної Церкви, владика Іларіон переслідує нелегітимну мету, оскільки Він буде намагатися внести на найближчому засіданні Комісії (з Його слів планується провести у найближчі після 03.06.2012 року дні), а в подальшому і на Архієрейському Соборі УПЦ такі кардинальні зміни, які, як мінімум, зруйнують існуючий баланс церковних: законодавчої, виконавчої та судової влад, а як максимум, взагалі можуть зруйнувати УПЦ, як єдиний інституційно та ієрархічно збалансований організм.

Даний лист направляється в порядку інформації на розгляд та розсуд Вашого Блаженства.

19.05.2012 р.

Смиренний послушник Вашого Блаженства,
Голова Юридичного відділу УПЦ
В. Ф. Волинець

авт.